

Bovenwettelijke uitkeringsregeling bij werkloosheid SVB 2015

Deze regeling bevat aanvullende voorzieningen bij onvrijwillige werkloosheid voor werknemers van de SVB

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Artikel 1. Definities en werkingssfeer

1. In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. bevoegd gezag: de Raad van Bestuur van de Sociale Verzekeringsbank;
- b. betrokkene: degene die werkzaam is of is geweest bij de Sociale Verzekeringsbank in een dienstbetrekking waarop de CAO Sociale Verzekeringsbank van toepassing is, indien zijn eerste werkloosheidsdag ligt op of na 1 januari 2015, tenzij het bevoegd gezag heeft bepaald dat op hem de Bovenwettelijke werkloosheidsregeling Sociale Verzekeringsbank van toepassing is;
- c. aanvullende uitkering: de aanvullende uitkering bedoeld in Hoofdstuk 2, artikel 5 van deze regeling;
- d. aansluitende uitkering: de aansluitende uitkering bedoeld in Hoofdstuk 2, artikel 9 van deze regeling;
- e. bovenwettelijke uitkering: de aanvullende en de aansluitende uitkering;
- f. berekeningsgrondslag: het dagloon in de zin van artikel 45 van de Werkloosheidswet, waarbij echter
 - i. vakantie-uren als bedoeld in artikel 13A van de cao, welke zijn uitbetaald in plaats van te zijn opgenomen zoals bedoeld in artikel 13B van de cao niet tot het loon op grond van deze regeling worden gerekend en
 - ii. bijdragen strekkende tot betaling van de premie van een voor of door de betrokkene afgesloten particuliere en ziektekostenverzekering als bedoeld in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, van de Dagloonregels WW, niet tot het loon worden gerekend;
- g. diensttijd: de periode gedurende welke de betrokkene onmiddellijk voorafgaande aan zijn verlies van arbeidsuren ononderbroken een dienstbetrekking had bij de Sociale Verzekeringsbank.
- h. dagloon: het dagloon in de zin van artikel 45 van de Werkloosheidswet;
- i. cao: de Collectieve arbeidsovereenkomst van de Sociale Verzekeringsbank.
- j. pensioenreglement: het pensioenreglement Stichting Pensioenfonds ABP;
- k. pensioen: een pensioen in de zin van het pensioenreglement;
- l. de regeling: de Bovenwettelijke uitkeringsregeling bij werkloosheid SVB 2015
- m. WW: de Werkloosheidswet;
- n. ZW: de Ziektewet;
- o. werkloosheidsuitkering: een uitkering in de zin van de Werkloosheidswet;
- p. inkomensverrekening: een inkomensverrekening in de zin van de Werkloosheidswet, alsmede ook inkomsten die werknemer verdient/genereert tijdens de aansluitende uitkering;
- q. minimumloon: het minimumloon bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag;
- r. loongerelateerde WGA-uitkering: de loongerelateerde uitkering in de zin van artikel 59 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.

2. De ex-werknemer die in de zin van deze regeling wordt aangemerkt als betrokkene en die op of na 1 januari 2015 werkloos wordt en die aanspraak heeft op een werkloosheidsuitkering, heeft aanspraak op een bovenwettelijke uitkering. Degene ten aanzien van wie vòòr 1 januari 2015 een besluit tot boventalligheid is genomen, degene aan wie vòòr 1 januari 2015 wegens andere reden (dan boventalligheid) ontslag is aangezegd en degene die al vòòr 1 januari 2015 een aanspraak had op een werkloosheidsuitkering, heeft aanspraak op een bovenwettelijke uitkering op grond van de Bovenwettelijke werkloosheidsregeling Sociale Verzekeringsbank.

Artikel 2. Recht op uitkering

1. De betrokkene die recht heeft op een uitkering op grond van de WW, met uitzondering van een uitkering op grond van hoofdstuk IV WW, heeft recht op een aanvulling op de WW-uitkering.

2. Op de bovenwettelijke uitkering, zijn hoofdstuk II, paragrafen 1 tot en met 3, alsmede de artikelen 47, tweede en derde lid, 75, 76, 76a, 77a en 78 van de Werkloosheidswet van overeenkomstige toepassing.
3. Uiterlijk drie maanden na ontvangst van de WW-beschikking van UWV, dient een aanvraag van betrokkene voor een bovenwettelijke uitkering te zijn ontvangen door de uitvoerder van deze regeling (thans: WWplus te Zwolle).

Artikel 3. Beperking aanspraken op grond van deze regeling

Voor zover in deze regeling niet anders is bepaald, geeft deze regeling geen aanspraken voor zover de betrokkene arbeidsuren heeft verloren uit een dienstbetrekking op grond waarvan hij geen betrokkene is.

Artikel 4. Indexering

De berekeningsgrondslag wordt periodiek herzien overeenkomstig artikel 46 WW.

Hoofdstuk 2. De bovenwettelijke uitkering

Artikel 5. Recht op aanvullende uitkering bij werkloosheid

1. De betrokkene heeft gedurende de periode dat recht bestaat op een uitkering krachtens de Werkloosheidswet, recht op een aanvullende uitkering, met dien verstande dat het recht op een aanvullende uitkering niet eerder ingaat dan de dag waarop het ontslag in werking treedt.
2. In afwijking van artikel 2, het tweede lid zijn de artikelen 19, eerste lid, onderdelen a, b, c , en artikel 41 van de Werkloosheidswet niet van overeenkomstige toepassing op de aanvullende uitkering bedoeld in het eerste lid.
3. Wordt voor het einde van de uitkeringsduur de AOW gerechtigde leeftijd bereikt, dan eindigt de uitkering met ingang van de dag van het bereiken van de AOW-gerechtigde leeftijd.

Artikel 6. Aanvullende uitkering bij ziekte

1. De betrokkene die recht op uitkering op grond van de ZW heeft en die recht op aanvulling op de WW-uitkering zou hebben gehad als hij niet ziek was geweest, heeft recht op aanvulling op de ZW-uitkering. De duur van de aanvulling op de ZW-uitkering is gelijk aan de duur van de ZW-uitkering.
2. In afwijking van het eerste lid eindigt de aanvulling op de ZW-uitkering indien na het einde van de ZW-uitkering het recht op WW-uitkering niet kan herleven omdat er geen uitkeringsduur resteert. De aanvulling op de ZW-uitkering eindigt in dat geval zodra de duur van de WW-uitkering zou zijn verstreken als de betrokkene niet ziek was geworden.
3. De ZW-uitkering wordt aangevuld tot het percentage, als bedoeld in artikel 11, dat zou hebben gegolden als de betrokkene werkloos zou zijn gebleven of geworden.
4. In afwijking van het tweede lid wordt de uitkering op grond van artikel 29a ZW aangevuld tot 100% van de berekeningsgrondslag.
5. Indien de betrokkene gedurende de periode dat hij krachtens de Werkloosheidswet recht heeft op een uitkering, wegens ziekte verhinderd wordt arbeid te verrichten en deswege een uitkering geniet krachtens de Ziektewet, wordt die uitkering krachtens de Ziektewet aangevuld overeenkomstig de bepalingen van artikel 5.
6. Voor de toepassing van dit artikel wordt de uitkering krachtens de Ziektewet steeds geacht onverminderd door betrokkene te zijn genoten.

7. De artikelen 28, 30, 30a, 31, eerste lid, 37, 38a, eerste en vierde lid, 45, 49 en 54 ZW zijn van overeenkomstige toepassing.
8. Voor zover in deze regeling niet anders is bepaald, wordt voor de toepassing van deze regeling een uitkering op grond van artikel 3:8 of 3:9 Wet arbeid en zorg, gelijkgesteld met een ZW-uitkering.

Artikel 7. Aanvulling bij de loongerelateerde WGA-uitkering

1. De betrokkene die recht heeft op een loongerelateerde uitkering op grond van de WGA en die recht op aanvulling op de WW-uitkering zou hebben gehad als hij niet arbeidsongeschikt, als bedoeld in de WGA was geweest, heeft recht op aanvulling op de loongerelateerde WGA-uitkering.
2. De duur van de aanvulling is gelijk aan de duur van de aanvulling die betrokkene zou hebben gehad als hij niet arbeidsongeschikt was geweest.
3. Ongeacht de duur van de WGA en of de duur van de WW duurt het recht op aanvulling op grond van deze regeling per recht op bovenwettelijke uitkering in totaal ten hoogste 48 maanden.
4. Hierbij wordt de wettelijke uitkering geacht onverminderd te zijn ontvangen indien deze op grond van enige wettelijke bepaling geheel of gedeeltelijk is geweigerd, dan wel niet of niet geheel is betaald.

Artikel 8. Informatieverplichting, sancties en verplichtingen

1. Betrokkene is verplicht alle feiten en omstandigheden die van belang zijn of waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat zij van invloed kunnen zijn op (het recht op) een bovenwettelijke uitkering op verzoek of direct uit eigen beweging door te geven aan de SVB en door te geven aan de uitvoerder van deze regeling.
2. Indien betrokkene de informatieverplichting ingevolge de WW, ZW of WIA niet of niet behoorlijk is nagekomen, kan het bevoegd gezag de bovenwettelijke uitkering tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk, weigeren.
3. Indien ten aanzien van de uitkering die betrokkene krachtens de Werkloosheidswet of krachtens de Ziektewet of WGA geniet een verplichting of een sanctie wordt opgelegd, wordt die verplichting eveneens opgelegd dan wel die sanctie op overeenkomstige wijze toegepast op de aanvullende uitkering.

Artikel 9. Recht op aansluitende uitkering bij werkloosheid

1. De betrokkene die recht heeft op een werkloosheidsuitkering, heeft zodra het einde van de werkloosheidsuitkering is bereikt, recht op een aansluitende uitkering indien zijn uitkering op grond van artikel 42, lid 2 WW is verlengd. Met dien verstande dat de verloren arbeidsuren waarvoor hij geen betrokkene is geen aanspraak geven op een uitkering krachtens dit besluit.
2. Degene die op grond van artikel 6 of artikel 7 van deze regeling recht heeft op een aanvullende uitkering heeft, heeft overeenkomstig de voorwaarde van lid 1 van recht op een aansluitende uitkering.
3. De informatieverplichting ingevolge de WW, ZW of WIA is van overeenkomstige toepassing op, en blijft gehandhaafd gedurende de periode dat betrokkene recht heeft op een aansluitende uitkering.
4. In afwijking van artikel 2 lid 2 van deze regeling zijn de artikelen 19, eerste lid, onderdelen a, b, c, en 20, eerste lid, onderdeel e, van de Werkloosheidswet, niet van overeenkomstige toepassing op de aansluitende uitkering.
5. Het recht op aansluitende uitkering eindigt na ommekomst van de duur van de aansluitende uitkering overeenkomstig de bepalingen van artikel 10.

Artikel 10. Duur bovenwettelijke uitkering

1. De duur van de aanvullende uitkering is gelijk aan en loopt gelijktijdig met de berekende duur van de werkloosheidsuitkering op grond van de WW.
2. De duur van de aansluitende uitkering is gelijk aan de duur van de uitkering op grond van de WW.

3. De totale uitkeringsduur van de bovenwettelijke uitkering bedraagt twee maal de uitkeringsduur van betrokkene zoals vastgesteld op grond van hoofdstuk 2, paragraaf 4, van de Werkloosheidswet, met dien verstande dat de totale uitkeringsduur van de bovenwettelijke uitkering per recht maximaal 48 maanden bedraagt, te rekenen vanaf de datum van ontslag.
4. In afwijking van het derde lid eindigt het recht op een bovenwettelijke uitkering ook met ingang van de dag dat betrokkene de AOW gerechtigde leeftijd bereikt.

Artikel 11. De hoogte van de bovenwettelijke uitkering

1. De bovenwettelijke uitkering bedraagt:
 - a. 90% van de voor betrokkene geldende berekeningsgrondslag gedurende de eerste zes maanden,
 - b. 80% van de voor betrokkene geldende berekeningsgrondslag gedurende de daarop volgende twaalf maanden,
 - c. 70% van de voor betrokkene geldende berekeningsgrondslag gedurende de resterende duur van de bovenwettelijke uitkering.
2. In afwijking van lid 1 wordt de WW met een aanvullende uitkering aangevuld tot ten hoogste het op dat moment geldende maximum dagloon in de zin van artikel 45 WW.
3. In afwijking van lid 1 bedraagt de aansluitende uitkering ten hoogste het op dat moment geldende maximum dagloon in de zin van artikel 45 WW.
4. Voor betrokkene die (deels) weer gaat werken vanuit zijn werkloosheidssituatie en voor de uren dat de werknemer nog werkloos is een WW-uitkering en /of dat betrokkene een bovenwettelijke uitkering ontvangt, geldt dat het deel dat bij de inkomensverrekening niet in mindering wordt gebracht op de WW-uitkering, in het geval dat de totale inkomsten van uitkering en werk tezamen (op basis van de uren waaruit hij werkloos is geworden) uitkomen boven de berekeningsgrondslag, de bovenwettelijke aanvulling wordt begrensd tot het bedrag van de berekeningsgrondslag.
5. Voor de toepassing van dit artikel wordt de uitkering krachtens de Werkloosheidswet steeds geacht door betrokkene onverminderd te zijn genoten.
6. Ten aanzien van de hoogte van de bovenwettelijke uitkering is artikel 47, tweede en derde lid, van de Werkloosheidswet van overeenkomstige toepassing.

Artikel 12. Overlijdensuitkering

1. Indien de betrokkene die recht heeft op bovenwettelijke uitkering, overlijdt:
 - a. wordt de overlijdensuitkering, bedoeld in de artikelen 35 en 36 ZW en artikel 23 Toeslagenwet, aangevuld tot het dagbedrag van de WW-uitkering, de ZW-uitkering, de toeslag op grond van de Toeslagenwet en de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene op de dag van zijn overlijden recht had, vermenigvuldigd met 21,75.
 - b. wordt, indien er geen recht bestaat op een overlijdensuitkering op grond van de ZW uitsluitend omdat de betrokkene niet meer verzekerd is op grond van de ZW, een overlijdensuitkering toegekend onder overeenkomstige toepassing van artikel 35 en artikel 36, eerste lid, ZW. Deze uitkering wordt aangevuld overeenkomstig het bepaalde onder a.
2. De overlijdensuitkering, bedoeld in het eerste lid, wordt zo spoedig mogelijk betaald, maar in ieder geval binnen één maand na de vaststelling van het recht op de overlijdensuitkering.
3. Op de overlijdensuitkering, bedoeld in het eerste lid, worden andere bedragen waarop de nabestaanden ter zake van het overlijden recht hebben uit of in verband met dienstbetrekkingen van de betrokkene, in mindering gebracht voor zover deze dienstbetrekkingen, of inkomsten uit of in verband daarmee, hebben geleid tot een vermindering van de WW-uitkering, de ZW-uitkering, de loongerelateerde WGA-uitkering, de toeslag op grond van de Toeslagenwet of de bovenwettelijke uitkering van de betrokkene. Dit lid wordt niet toegepast voor zover met die dienstbetrekkingen, of met de inkomsten uit of in verband daarmee, al rekening is gehouden bij de toepassing van het eerste lid.
4. Vordering op de betrokkene ter zake van onverschuldigd betaalde bedragen op grond van deze regeling, worden met de overlijdensuitkering verrekend.
5. De artikelen 33 tot en met 33b ZW zijn van overeenkomstige toepassing op de overlijdensuitkering voor zover deze onverschuldigd is betaald.

Hoofdstuk 3. Aanvullende en aansluitende uitkering voor buiten Nederland wonenden

Artikel 13.

1. De betrokkene die uitsluitend op grond van artikel 65 van de Verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie, geen recht op een werkloosheidsuitkering heeft, heeft recht op een bovenwettelijke werkloosheidsuitkering op grond van dit artikel, wanneer hij in zijn woonland recht heeft op een wettelijke werkloosheidsuitkering als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder h, respectievelijk artikel 4, eerste lid, onder g, van de verordening.
2. De bovenwettelijke werkloosheidsuitkering waarop de betrokkene op grond van het eerste lid recht heeft, is in hoogte en duur gelijk aan de werkloosheidsuitkering en de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht zou hebben gehad indien hij in Nederland zou hebben gewoond.
3. De uitkering wegens werkloosheid, die de betrokkene ontvangt naar het recht van zijn woonland, wordt geheel in mindering gebracht op de uitkering op grond van dit artikel over dezelfde periode.
4. Indien de betrokkene gedurende de periode dat hij krachtens werkloosheidswetgeving recht heeft op een werkloosheidsuitkering, (tijdelijk) wegens ziekte verhinderd is om arbeid te kunnen verrichten, waarbij in het woonland de werkloosheidsuitkering hierdoor niet tot uitbetaling kan komen omdat voor de werkloosheidsuitkering (tijdelijk) een uitkering wegens ziekte, zwangerschapsverlof of bevallingsverlof, naar het recht van zijn woonland in de plaats komt, wordt die uitkering voor de toepassing van het tweede lid gelijkgesteld met de overeenkomstige uitkering op grond van de Ziektewet. Deze gelijkstelling vindt plaats met een maximale duur van de overeenkomstige uitkering op grond van de Ziektewet. Zolang deze gelijkstelling duurt, is de uitkering op grond van dit artikel gelijk aan de uitkering op grond van de Ziektewet en de bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht zou hebben gehad indien hij in Nederland had gewoond.
5. Voor de toepassing van het vierde lid wordt een uitkering op grond van artikel 3:10 van de Wet arbeid en zorg gelijkgesteld met een uitkering op grond van de Ziektewet.
6. De uitkering wegens ziekte, zwangerschap, bevalling, arbeidsongeschiktheid of adoptie en pleegzorg die de betrokkene ontvangt naar het recht van zijn woonland, wordt geheel in mindering gebracht op de uitkering op grond van dit artikel over dezelfde periode.
7. Sancties die zijn opgelegd krachtens de werkloosheidswetgeving, dan wel ziekwetgeving of arbeidsongeschiktheidswetgeving van de andere lidstaat, werken op gelijke wijze door in de hoogte van de uitkering op grond van dit besluit.
8. Betrokkene is te allen tijde verplicht alle informatie die betrekking heeft, of kan hebben, op de hoogte van of het recht op de uitkering op grond van deze regeling, door te geven aan de SVB en de uitvoerder van deze regeling.

Hoofdstuk 4. Overige bepalingen

Artikel 14. Herleving

1. Indien het recht op een bovenwettelijke uitkering geheel of gedeeltelijk is geëindigd wegens het gaan verrichten van arbeid als werknemer en betrokkene vervolgens wederom werkloos is geworden in de zin van de Werkloosheidswet, herleeft op zijn verzoek het recht, op een bovenwettelijke uitkering overeenkomstig de bepalingen van artikel 21 WW. De duur en de hoogte van de bovenwettelijke uitkering zijn gelijk aan de duur en hoogte van de uitkering waarop betrokkene op grond van dit besluit nog recht zou hebben gehad indien hij onafgebroken werkloos zou zijn geweest.
2. Een recht op een bovenwettelijke uitkering, als bedoeld in het eerste lid kan slechts ontstaan gedurende de termijn welke betrokkene in het geval dat hij onafgebroken werkloos zou zijn geweest, een bovenwettelijke uitkering terzake van dat ontslag zou hebben genoten.
3. Gedurende de periode dat de pilot Tijdelijke verruiming herlevingsrecht, zoals opgenomen in het

Handboek HR SVB van kracht is, kan betrokkene beroep doen op het verruimde herlevingsrecht. De pilot Tijdelijke verruiming herlevingsrecht loopt in beginsel tot 1 januari 2018.

Artikel 15. Re-integratie bevorderende regeling: Loonaanvulling

1. Betrokkene, wiens recht op uitkering geheel of gedeeltelijk is beëindigd wegens het gaan verrichten van arbeid als werknemer, met uitzondering van een arbeidsverhouding die op grond van artikel 4 of 5 WW als dienstbetrekking wordt beschouwd, ontvangt op zijn verzoek een loonaanvulling indien het loon in de nieuwe betrekking minder bedraagt dan de berekeningsgrondslag.
2. Het eerste lid is mede van toepassing op de betrokkene aan wie een ontslag is verleend en die onmiddellijk aansluitend aan dat ontslag arbeid als werknemer is gaan verrichten, maar die wel recht op een uitkering krachtens de Werkloosheidswet zou hebben gehad als hij geen nieuwe dienstbetrekking had aanvaard. Voor de toepassing van het eerste lid wordt ten aanzien van deze betrokkene gehandeld alsof hij aansluitend aan zijn arbeidsurenverlies als betrokkene een recht op bovenwettelijke uitkering zou hebben gehad.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid heeft de betrokkene geen recht op loonsuppletie:
 - a. indien zijn bovenwettelijke uitkering blijvend geheel is of zou zijn geweigerd of
 - b. indien hij op grond van hetzelfde recht op bovenwettelijke uitkering reeds twaalf maanden recht op loonsuppletie heeft gehad
4. De hoogte van de loonaanvulling is gelijk aan het verschil tussen enerzijds het onverminderde loon in zijn nieuwe betrekking en de berekeningsgrondslag van de betrekking waaruit betrokkene werkloos is geworden, beide herleid tot het bedrag dat geldt over de berekeningsperiode.
5. De loonaanvulling wordt proportioneel toegekend.
 - a. Indien de omvang van de nieuwe betrekking minder bedraagt dan de betrekking waaruit de betrokkene is ontslagen wordt voor de berekening bedoeld in het vierde lid de berekeningsgrondslag vermenigvuldigd met de urenomvang per week van de nieuwe dienstbetrekking, gedeeld door de urenomvang per week van het recht op bovenwettelijke uitkering waarop de betrokkene recht had of zou hebben gehad.
 - b. Indien de omvang van de nieuwe betrekking groter is dan de omvang van de betrekking waaruit de betrokkene is ontslagen, bedraagt de hoogte van de loonaanvulling het feitelijke verschil in de berekeningsgrondslag tussen de oude en nieuwe betrekking.
 - c. Indien de nieuwe dienstbetrekking geen vaste urenomvang of vaste gemiddelde urenomvang per week heeft, wordt bij deze berekening de gemiddelde urenomvang per week in de berekeningsperiode, bedoeld in het achtste lid, in aanmerking genomen.
 - d. Dit lid wordt niet toegepast als zowel de nieuwe dienstbetrekking als het recht op bovenwettelijke uitkering een urenomvang per week heeft, die gelijk is aan die van een volledige dienstbetrekking.
6. De loonaanvulling vervalt met ingang van de dag,
 - a. waarop de betrokkene opnieuw volledig werkloos wordt of niet meer voldoet aan de voorwaarden of als de duur van de uitkering is verstreken;
 - b. voor zover de betrokkene arbeidsuren, alsmede het recht op onverminderde loonbetaling over die arbeidsuren, uit zijn nieuwe dienstbetrekking verliest;
 - c. de betrokkene het recht op loonbetaling uit zijn nieuwe dienstbetrekking verliest terwijl die dienstbetrekking blijft bestaan;
 - d. met ingang van een berekeningsperiode als bedoeld in het achtste lid, indien over die berekeningsperiode het loon in de nieuwe dienstbetrekking niet meer lager is dan de berekeningsgrondslag;
7. Indien het recht op loonsuppletie is geëindigd op grond van het zesde lid, onderdeel b, c of d, heeft de betrokkene opnieuw recht op loonsuppletie indien de omstandigheid die het recht heeft doen eindigen heeft opgehouden te bestaan en de betrokkene binnen het tijdvak, bedoeld in het negende lid, opnieuw voldoet aan de voorwaarden, gesteld in het eerste of tweede lid en het derde lid. Over een tijdvak waarin recht op loonsuppletie bestaat op grond van meer dan één recht op bovenwettelijke uitkering, komt alleen het hoogste recht op loonsuppletie tot uitbetaling.
8. De berekeningsperiode van de loonaanvulling is het deel van een kalendermaand waarover de betrokkene recht heeft op loon uit zijn nieuwe dienstbetrekking en waarin de maximale duur bedoeld in het negende lid, nog niet is verstreken.
9. De loonsuppletie duurt per recht op bovenwettelijke uitkering in totaal ten hoogste twaalf maanden.

Recht op loonsuppletie bestaat uitsluitend binnen het tijdvak dat is gelegen:

- a. voor de betrokkene, bedoeld in het eerste lid, vóór het einde van de duur van de bovenwettelijke uitkering, zoals die is vastgesteld per de eerste werkloosheidsdag;
 - b. voor de betrokkene, bedoeld in het tweede lid, vóór het einde van de duur van de bovenwettelijke uitkering waarop hij recht zou hebben gehad als hij aansluitend aan zijn arbeidsurenverlies als betrokkene werkloos zou zijn geworden
10. De betrokkene die voor loonsuppletie in aanmerking wil komen is verplicht:
- a. binnen drie maanden na het ontstaan van het recht op loonsuppletie een aanvraag om loonsuppletie in te dienen;
 - b. de door het bevoegd gezag te stellen controlevoorschriften loonsuppletie na te leven;
 - c. indien hem deze verplichting door het bevoegd gezag schriftelijk is opgelegd, in voldoende mate te trachten passende arbeid tegen een hoger loon te verkrijgen, en indien hem zulke arbeid wordt aangeboden, deze te aanvaarden.
- Indien de betrokkene deze verplichtingen niet nakomt, gelden artikelen 23 en 27 WW.
- Bij overschrijding van de termijn genoemd onder a. wordt de loonaanvulling toegekend vanaf het moment dat de aanvraag werd ingediend.
11. Artikel 25 WW is van overeenkomstige toepassing op de loonsuppletie. Indien de betrokkene de hieruit voortvloeiende verplichtingen niet of niet behoorlijk is nagekomen, kan het bevoegd gezag de loonsuppletie tijdelijk of blijvend, geheel of gedeeltelijk, weigeren.
12. De loonsuppletie wordt per maand achteraf betaald. Op de betaling van de loonsuppletie zijn de artikelen 30 en 36 tot en met 40 WW van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16. Transitievergoeding

De betrokkene die aanspraak maakt op de wettelijke transitievergoeding, ziet af van het recht op een bovenwettelijke uitkering.

Artikel 17. Slotbepalingen

1. Als de percentages wijzigen die genoemd zijn in de artikelen 47, eerste lid, WW, dan wijzigen de percentages die genoemd zijn in artikel 11, niet met hetzelfde aantal procentpunten.
2. In alle gevallen waarin deze regeling niet voorziet, beslist de werkgever.

Artikel 18. Inwerkingtreding en citeertitel

Deze regeling kan worden aangehaald als: Bovenwettelijke uitkeringsregeling bij werkloosheid SVB 2015. Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2015.